

హింస

“ముప్పయ్యేళ్ళొస్తున్నాయి. నువ్వు ఇంకెప్పుడు పెళ్ళిచేసుకుంటావురా... బ్రహ్మచారి ముదిరినా బెండకాయ ముదిరినా పనికిరారని పెద్దలు చెప్పారు” అన్నాడు ఆనందరావు బీరుగ్లాసు చేతిలోకి తీసుకొని “ఛీర్స్” అంటూ.

“ఛీర్స్” అన్నాడు యుగంధర్ తనూ టేబుల్ మీదున్న బీర్గ్లాసును చేతిలోకి తీసుకొని.

“అవుట్ డేటెడ్ అయిపోయిన ఇలాంటి సామెతల్ని చెప్పకురా... నా పెళ్ళికొచ్చిన తొందరమీలేదు” అన్నాడు యుగంధర్.

మిత్రులిద్దరూ ఓ బార్లో కూర్చొని బీర్ సేవిస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

“నీ పెళ్ళికొచ్చిన తొందరమీ లేదా! స్టుపిడ్! ముప్పయ్యేళ్ళొచ్చాక కూడా పెళ్ళి చేసుకోకపోతే ఇంకెప్పుడు చేసుకుంటావురా! యే వయస్సులో జరగాల్సిన ముచ్చట ఆ వయస్సులో జరిగితేనే అందం, ఆనందం” అన్నాడు ఆనందరావు.

“పెళ్ళి చేసుకోవడంలో అందం ఉందేమోకానీ ఆనందం మాత్రం లేదురా... ఈమధ్య పెళ్ళి చేసుకున్న వాళ్ళను చాలా మందినే చూశాను. ఐదారు నెలలు తిరగకుండానే భార్యాభర్తలు శత్రువుల్లా పోట్లాడుకోవడం... భార్య పోలీసు స్టేషన్కెళ్ళి భర్తను గృహహింస కేసుకింద అరెస్టు చేయించి బ్లాక్మెయిల్ చెయ్యటం, అది విడాకులకు దారితీయటం... లేకపోతే భార్య నన్ను సరిగ్గా చూడటం లేదని, అనుక్షణం అవమానిస్తున్నదని భర్త ఆత్మహత్య చేసుకోవడం... ఇవన్నీ ఈ రోజుల్లో చాలా మామూలైపోయాయి. పెళ్ళి చేసుకున్నవాళ్ళెవరూ సుఖంగా బతకటం లేదని నా దగ్గర చాలా రుజువులున్నాయి. ఎవరిదాకా ఎందుకు? నిన్నే తీసుకుందాం - పెళ్ళి చేసుకొని నువ్వేం సుఖపడ్తున్నావురా? మీ ఇంటికెప్పుడొచ్చినా నీ భార్య నువ్వు పోట్లాడుకుంటూనే ఉంటారు. ఆమె మీ చెల్లెల్నో, మీ అమ్మనో యేదో అంటుంది, నువ్వు వాళ్ళ అమ్మనో చెల్లెల్నో, అక్కనో యేదో అంటావు. దాంతో ఆమె రెచ్చిపోతుంది. ఆమె నీ సంపాదననూ, నీ అలవాట్లను వెక్కిరిస్తూ మాట్లాడుతుంది. నువ్వో తాగుబోతు వంటుంది, నీకు కనీస సంస్కారం లేదంటుంది. దాంతో నువ్వామె చెం చెల్లుమనిపిస్తావు... ఆమె నన్ను కొట్టేంత వరకు వెళ్ళావా అని శోకాలు పెడుతుంది. పోలీసు స్టేషన్కు వెళ్ళి నీమీద కేసు పెద్దానంటుంది. నిన్ను లాకప్లో వేయించి తన్నిస్తానంటుంది. నువ్వు భయపడిపోయి ‘సారీ’ చెప్పి ఆమెను ఓదార్చటానికి ప్రయత్నిస్తావు... మీ ఇంట్లో రోజూ జరిగేది ఇదే కదా” అన్నాడు యుగంధర్.

“నిజమే అనుకో... పెళ్ళైన కొత్తలో మేం బాగానే ఉండేవాళ్ళం. కానీ క్రమంగా ఆవిడకు నేను చేసే కొన్ని పనుల మీద అసంతృప్తి బయల్పడింది. ఎప్పుడో ఒకసారి నీలాంటి ఫ్రెండ్తో కొంచెం తాగొస్తే దాన్నే పెద్ద ఇష్యూ చెయ్యడం మొదలెట్టింది. అలాగే నేను మా అమ్మను ప్రేమగా చూసుకుంటే “ఈయనకు అమ్మ తప్ప భార్య అక్కర్లేదు” అనడం మొదలెట్టింది. నేను ఎక్కువ సంపాదించటం లేదని, మా పిల్లల్ని పెద్దమొత్తంలో డొనేషన్లు చెల్లించి రెప్యూటేడ్ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూల్లో చేర్పించలేదని... ఇలా ఆమెకు నామీద చాలా కంప్లెయింట్స్ ఉన్నాయనుకో... కానీ ఇవన్నీ త్వరలోనే సర్దుకుంటాయి... కాస్సేపు పోట్లాడుకున్నా తర్వాత బాగానే ఉంటాం.... రోజూ ఆమె నాకు చాలా సుఖాన్నిస్తుంది. ఆమెకు నేనూ యేది కావాలంటే అది కొనిస్తుంటాను. అలా ఆమె అవసరం నాకు, నా అవసరం ఆమెకూ ఉన్నప్పుడు ఎలాగోలా కలిసుండటం తప్పదు కదా!” అన్నాడు ఆనందరావు.

“భార్యభర్తలన్నప్పుడు ఒకర్నొకరు అర్థం చేసుకొని, గౌరవించుకుంటూ హాయిగా కాపురం చెయ్యాలేగానీ ఎలాగోలా ఈ బాధ తప్పదన్నట్టుగా కలిసుండటం యేమిట్రా? అలాంటి కాపురాన్ని నేను కోరుకోవడం లేదు. అసలు మన వివాహ వ్యవస్థలోనే పెద్ద లోపముందిరా... భార్య అనగానే భర్తకు, భర్త అనగానే భార్యకు ఒక రకమైన చులకన భావం యేర్పడుతుంది. ఒకర్నొకరు కొనుక్కున్న వస్తువులా చూస్తారు. భార్య నా ప్రతి అవసరాన్ని తీర్చాలని భర్త అనుకుంటాడు. భార్యంటే కార్యేషుదాసి, శయనేషు రంభ, భోజ్యేషు మాత అని మన పూర్వులే ఒక బలమైన అభిప్రాయాన్ని భర్తల్లో నాటిపోయారుగా... ఆ అభిప్రాయానికి తగ్గట్టుగా భార్య ఉండాలని భర్త ఆశిస్తాడు. అలా ఉండకపోతే భార్యను ద్వేషించటం మొదలెట్టాడు. అలాగే భార్య భర్త పూర్తిగా తనకే చెందాలనుకుంటుంది. భర్త మీద తనకే అధికారం ఉందనుకుంటుంది. భర్త ప్రతి విషయంలోనూ తనకే మొదటి ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలనుకుంటుంది. ముఖ్యంగా భర్త తనకంటే అతని తల్లికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఇచ్చినట్టుగా అనుమానమొస్తే చాలు భార్య ఆ భర్తను ద్వేషించటం మొదలెట్టుంది. భర్త ఎప్పుడూ తన తరపువాళ్ళకే ప్రాముఖ్యం ఇవ్వాలనుకుంటుంది. భర్త తరపువాళ్ళను శత్రువులనుకుంటుంది. భార్యకున్న ఈ అభిప్రాయాలకు అనుగుణంగా నడుచుకోని భర్తతో భార్య పోట్లాడటం మొదలెట్టుంది. రాత్రి బెడ్‌రూంలో భార్య ఇచ్చే సుఖంకోసం భర్త భార్యతో ఇలాంటి చాలా విషయాల్లో తన అంతరాత్మను చంపుకొని కాంప్రమైజ్ అవుతుంటాడు. అలా కాంప్రమైజ్ కాని భర్తలకు భార్యలు నరకాన్ని చూపిస్తారు.

అందుకే పెళ్ళి చేసుకున్న మరుక్షణం నుండి నువ్వు నీ స్వేచ్ఛను, నీ స్వాతంత్రయాన్ని కోల్పోతావు. నీ అంతరాత్మను చంపుకొని అనుక్షణం కాంప్రమైజ్ అవుతుంటావు. అందుకే నేను పెళ్ళిచేసుకోవద్దని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను” అన్నాడు యుగంధర్ తన గ్లాసులో ఉన్న బీరును ఒక్కగుక్కలో తాగేసి.

ఇద్దరూ ఖాళీ అయిన గ్లాసుల్ని నింపుకొని సిగరెట్లు వెలిగించుకున్నారు.

“రేపు పెళ్ళయితే నేనిలా బార్లో కూర్చొని బీరు తాగుతూ సిగరెట్ వెలిగించుకొని స్మోకింగ్లో ఉన్న ప్లెజర్ని అనుభవించగలనా? బీర్ తాగుతూ సిగరెట్ పీల్చడం అంటే నాకెంత ఇష్టమో నీకు తెలుసు కదరా! భార్య రాగానే నాతో బీర్ త్రాగడం మానెయ్యాలంటుంది. సిగరెట్ తాగితే నా దగ్గరకు రావద్దంటుంది. ఇలా ఇంకెన్నో ఆంక్షలు పెట్టి నన్ను అనుక్షణం వేధిస్తుంటుంది” అన్నాడు యుగంధర్.

“అందరూ మా ఆవిడలాగే ఉంటారని ఎందుకనుకుంటున్నావురా! నీకు మంచి భార్యే దొరకొచ్చు... మనసున మనసై, బతుకున బతుకై తోడొకరుండిన అదే భాగ్యమో అన్నట్టు అలాంటి భాగ్యం నీకు లభించొచ్చురా...” అన్నాడు ఆనందరావు.

“ఈ గ్లోబలైజేషన్ రోజుల్లో అలాంటి భార్యలు లభించే రోజులు పోయాయిలేరా! ఇప్పటి ఆడవాళ్ళు చాలా తెలివిమీరి పోయారు. పెళ్ళైన మరుక్షణం నుండి భర్తల్ని తమ గుప్పిట్లో ఎలా ఉంచుకోవాలో వాళ్ళకు బాగా తెలిసిపోయింది. భార్యకు భర్త, భర్తకు భార్య అన్నీ దశల్లోకూడా తోడునీడగా ఉండాలన్న పూర్వపు విలువలు గ్లోబలైజేషన్ తాకిడికి హరించిపోతున్నాయి. పూర్వం భర్తలు భార్యల్ని తమ అదుపులో ఉంచుకుంటూ తాము చెప్పినట్టు వినేలా చేసేవారు. కానీ ఇప్పుడు భార్యలే భర్తల్ని తమ అదుపులో ఉంచుకుంటున్నారు. తాము చెప్పినట్టు వినాలని భర్తల్ని శాసిస్తున్నారు”

“అయితే నువ్వసలు పెళ్ళి చేసుకోవా? అన్నివిధాలా నీకు తగిన భార్య దొరుకుతుందనుకో... అప్పుడు కూడా చేసుకోవా?”

“చెప్పలేను... అయినా నేను పెళ్ళి చేసుకోకపోతే ఈ సమాజం ఊరుకుంటుందా? మనలాగా వీడు పెళ్ళి చేసుకొని సంసార జంఝాటంలో పడిపోయి ఎప్పుడూ యేడుస్తూ కూర్చోక హాయిగా ఉండిపోయాడేమిటని సమాజం నాలాంటి వాడిమీద పగబడ్తుంది. ఈ సమాజమనేది అందరూ తను విధించిన కొన్ని నియమాలను పాటించి తీరాలని పట్టుబడ్తుంది.... ఇప్పుడు నువ్వే ఉన్నావు... నన్ను పెళ్ళి చేసుకోమంటున్నావు... నువ్వెవరివి? ఈ సమాజానికి ప్రతినిధివి. నా మెడలు వంచి సమాజం విధించిన నియమాలను పాటించేలా చేసే సమాజానివి. సమాజం

నా మానాన నన్ను బతకనివ్వదుగా” అన్నాడు యుగంధర్.

“నువ్వేమన్నా చెప్పు... కొన్ని సమస్యలున్నా పెళ్ళి అనేది అవసరమే... సమాజానికీ అవసరమే... వ్యక్తికీ అవసరమే... పెళ్ళి అనే వ్యవస్థ అంతరించిపోతే సమాజంలో స్థిరత్వం ఉండదు... వ్యక్తులకొక క్రమశిక్షణ ఉండదు... అంతా అస్తవ్యస్తంగా మారిపోతుంది” అన్నాడు ఆనందరావు.

ఇద్దరూ తాగటం, తినడం ముగించి బిల్లు చెల్లించి బార్లోంచి బయటకొచ్చారు.

*

*

*

ఐదారు నెలల తర్వాత పెళ్ళిచేసుకోవాలని యుగంధర్ను అతని తల్లిదండ్రులు అతనిమీద తీవ్రమైన వొత్తిడి తెచ్చారు.

“నువ్వు వెంటనే పెళ్ళి చేసుకోకపోతే నేను ఉరేసుకొని చచ్చిపోతాను” అంది వాళ్ళమ్మ. ఆమాట విని యుగంధర్ నవ్వి ఊరుకున్నాడు. కానీ ఒకరోజు యుగంధర్ వాళ్ళమ్మ నిజంగానే ఉరేసుకోవటానికి ప్రయత్నించింది. సమయానికి యుగంధర్వాళ్ళ నాన్న ఆమెను వారించి కాపాడగల్గాడు.

ఆ సంఘటన తర్వాత యుగంధర్కు పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ఒప్పుకోక తప్పలేదు.

ఓ మంచి సంబంధం ఉంటే, అమ్మాయికి అందం, అణకువ ఉన్నాయని, వెంటనే నువ్వు అమ్మాయిని చూడాలని వాళ్ళమ్మ చెప్పింది. యుగంధర్ వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని చూశాడు.

చూడటానికి ఆ అమ్మాయి చాలా అందంగా ఉంది. బి.టెక్ చదివిందని, త్వరలోనే ఆమెకు ఉద్యోగం దొరుకుతుందని ఆ అమ్మాయివాళ్ళ నాన్న చెప్పాడు.

“అమ్మాయితో నేను వంటరిగా కాస్సేపు మాట్లాడాలి” అన్నాడు యుగంధర్.

“సరే” అన్నారు ఆ అమ్మాయి అమ్మానాన్నలు.

ఆ అమ్మాయి పేరు సునీత. సునీత, యుగంధర్లు ఓ రూంలో కూర్చొని చాలాసేపు మాట్లాడుకున్నారు.

“సునీత గారూ! నాకు పెద్ద ఉద్యోగం లేదు. ఓ చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాను. నెలకు పదివేలు నా జీతం” అన్నాడు యుగంధర్.

“ఫరవాలేదు. రేపు నాకూ ఓ ఉద్యోగం దొరుకుతుంది. ఇద్దరి సంపాదనతో మనం హాయిగా బతకొచ్చు” అంది సునీత.

“నాకు బీర్ తాగే అలవాటుంది” అన్నాడు యుగంధర్.

“రోజూ తాగుతారా? ఎప్పుడో ఒకసారా?”

“రోజూ తాగను... ఎప్పుడైనా ఫ్రెండ్స్ తో సరదాగా తాగుతాను”

“అలా అయితే అభ్యంతరం లేదు”

“నాకు చాలామంది ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారు...”

“నాకూ చాలామంది ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారు... నో ప్రాబ్లెమ్”

“మా అమ్మానాన్నలు అరవై పైబడినవాళ్ళు. వాళ్ళు మనతోటే ఉంటారు”

“నో ప్రాబ్లెమ్”

“నాకు మా అమ్మానాన్నలంటే చాలా ప్రేమ”

“నో ప్రాబ్లెమ్... నాకూ మా అమ్మానాన్నలంటే చాలా ప్రేమ...”

“నాకు ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు కూడా ఉన్నారు. వాళ్ళను చదివించి పెళ్ళిచేసే బాధ్యత నాదే...”

“నో ప్రాబ్లెమ్... నాకూ ఇద్దరు చెల్లెళ్ళున్నారు... చెల్లెళ్ళను ప్రేమగా చూసుకోవడంలో తప్పులేదు... నేను అర్థం చేసుకోగలను”

“కొన్ని విషయాల్లో మీ స్వేచ్ఛను నేను గౌరవిస్తాను. నా స్వేచ్ఛను మీరు గౌరవించాలి. మనమెప్పుడూ పోట్లాడుకోకుండా ఒకర్నొకరం గౌరవించుకుంటూ ప్రేమగా కాపురం చెయ్యాలి. మీవాళ్ళు మావాళ్ళు అనే తేడాలుండొద్దు. చిన్నచిన్న అభిప్రాయ బేధాల్ని పెద్దవి చేసుకోవద్దు. దేన్నీ మనసులో పెట్టుకుని సాధించొద్దు. ఓపెన్ గా ఉండాలి”

“అలాగే... అలాగే”

ఇలా వాళ్ళిద్దరు రెండు మూడుసార్లు కలుసుకొని చాలా విషయాలు మాట్లాడుకున్న తర్వాతే వాళ్ళ పెళ్ళి వైభవంగా జరిగింది.

“కంగ్రాట్స్ రా! నీ పెళ్ళి నీ ఇష్టప్రకారమే జరిగింది. నీ కండీషన్స్ కన్నీటికీ ఒప్పుకున్న భార్య దొరికింది. నీ పెళ్ళి తప్పకుండా విజయవంతమౌతుంది” అన్నాడు ఆనందరావు.

*

*

*

ఆరునెలలు గడిచిపోయాయి.

ఒకరోజు ఆనందరావు యుగంధర్ ను కలిసి చాలా రోజులయిందని... వాళ్ళెలా ఉన్నారో చూద్దామని యుగంధర్ ఇంటికిచ్చాడు.

యుగంధర్ ఇంటి తలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి. ఆనందరావు డ్రాయింగ్ రూంలో ప్రవేశించగానే లోపల్నుండి యుగంధర్ సునీతల మాటలు అతనికి వినిపించాయి.

“రాత్రి మీరు తాగొచ్చారు. అర్ధరాత్రి దాకా ఇంటికి రాకపోతే, ఫ్రెండ్స్ తో తాగుతూ బార్లో కూర్చుంటే ఇంట్లో ఇదొక్కతే యేమైపోతుందో ఆలోచించారా?” అది సునీత కంఠం.

“రాత్రి నేను తాగిరాలేదు... ఇదివరకు అప్పుడప్పుడు ఫ్రెండ్స్ తో తాగేవాడిని. ఇప్పుడు నీ సాధింపును భరించలేక అదికూడా మానేశాను” ఇది యుగంధర్ కంఠం.

“అబద్ధాలు చెప్పొద్దు. కట్టు కథలు చెప్పి నా నోరు మూయించొద్దు”

“కట్టుకథలు చెప్పొచ్చిన అవసరం నాకు లేదు. రాత్రి ఓ మోటారు సైకిల్ యాక్సిడెంట్ లో నా ఫ్రెండ్ శ్రీనివాసరావుకు కాలు విరిగిపోతే అతన్ని హాస్పిటల్ కి చేర్పించి వచ్చేటప్పటికి చాలా ఆలస్యమైపోయింది”

“ఆ విషయం నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పొచ్చుగా?”

“టైమ్ లేకపోయింది. అయినా ఆలస్యంగా వచ్చినంత మాత్రాన నేను తాగొచ్చానని నువ్వనడం చాలా అన్యాయం. ఇది నన్ను అవమానించడమే...”

“మీరు నన్నెన్ని రకాలుగా అవమానిస్తున్నారో ఆలోచించారా? కాస్సేపు బజారుకెళ్ళొస్తే ఎక్కడికెళ్ళావని యక్షప్రశ్నలు వేస్తారు. నేను ఎవడితోనో తిరిగొచ్చానని మీకు అనుమానం. నేను అనుక్షణం ఈ నాలుగ్గోడల మధ్య ఉండి మీకు, మీ అమ్మానాన్నలకు సేవ చేస్తుండాలని అనుకుంటారు. నేను మా అమ్మానాన్నల దగ్గరకు వెళ్ళొద్దు. మీరు మాత్రం మీ ఫ్రెండ్స్ తో తిరగొచ్చు. బార్ లో కూర్చొని తాగొచ్చు... మీకొచ్చే ఆకాస్త సంపాదనని ఇష్టమొచ్చినట్టుగా ఖర్చుపెట్టడం... నేనేదన్నా కొనుక్కుంటానంటే డబ్బులేవని విసుక్కోవడం. నా కర్మకొద్దీ దొరికారు.... తాగుబోతు...”

“షటప్ యువర్ బ్లడీ మౌత్! నేను తాగడం మానేశానంటే నమ్మవేం”

“అబద్ధం... మీరు తాగడం మానెయ్యలేదు...”

“అబద్ధాలు చెప్పడం నీకలవాటు. పెళ్ళికి ముందు “బీ.టెక్ ప్యాసయ్యాను... త్వరలోనే ఉద్యోగం దొరుకుతుంది” అన్నావు... నువ్వు బీ.టెక్ ప్యాసుకాలేదని, కనీసం బి.ఎ. కూడా ప్యాసు కాలేదని తర్వాత నువ్వే ఒప్పుకున్నావు. పెళ్ళికి ముందే నా సంపాదన ఎంతో చెప్పాను. ‘నో ప్రాబ్లెమ్’ అన్నావు. ఇప్పుడేమో అనుక్షణం నా సంపాదనను వెక్కిరిస్తున్నావు... మీ సంపాదనంతా మీ అమ్మానాన్నల వైద్యానికే

సరిపోతుం దంటున్నావు... నాకెప్పుడైనా యేదైనా ఓ చీర కొనిచ్చిన పాపానపోయారా అంటున్నావు... చీచీ... ఆదజాతంటేనే అసహ్యం పుడ్తోంది... ఇది ఇల్లుకాదు. నరకం. ఈ నరకం నుండి నాకెలా విముక్తి లభిస్తుందో అర్థం కావడం లేదు”

“నా పీక నులిమి చంపెయ్యండి. అప్పుడుగాని మీకు విముక్తి దొరకదు. రండి. నన్ను చంపెయ్యండి... నా తలను వెయ్యి వొక్కలు చెయ్యండి” అంటూనే ఆమె తన తలను గోడకేసి బాదుకోసాగింది.

బయట్నుంటి వాళ్ళ మాటలు వింటున్న ఆనందరావు వెంటనే వాళ్ళున్న వాళ్ళ బెడ్రూంలో కెళ్ళి ఆమెను ఆపాడు. అప్పటికే ఆమె తలకు గాయమై రక్తం కారసాగింది.

* * *

త్వరలోనే ఆనందరావు ఒక షాకింగ్ వార్త విన్నాడు. సునీత, యుగంధర్లు విడిపోయారని. ఆమె అతని మీద గృహహింస చట్టం కింద పోలీసుకేసు పెట్టిందని, అతన్ని పోలీసులు అరెస్ట్ చేసి బెయిల్ మీద వదిలేశారని విన్నప్పుడు ఆనందరావు “హాయిగా ఉంటున్నవాడిని ఈ రొంపిలోకి మేమే ఈడ్చామేమో” అనుకున్నాడు. యుగంధర్ విడాకులు కావాలని అడిగాడని, మ్యూఛువల్ కాన్సెంట్ తో విడాకులివ్వడానికి సునీత అతన్నుండి పది లక్షలు డిమాండ్ చేసిందని కూడా ఆనందరావుకు తెలిసింది. చివరకు ఐదు లక్షలిచ్చి సునీతను వదిలించుకున్నానని యుగంధర్ ఆనందరావుకు చెప్పాడు.